

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

Κυριακή μετά τα φώτα. (Ματθ. δ' 12-17)

Αγαπητοί μου,

Βρισκόμαστε μία εβδομάδα μετά το Άγιο δωδεκαήμερο και τα γεγονότα που συνέβησαν μέσα σε αυτό. Και ακούσαμε σήμερα τον ευαγγελιστή Ματθαίο να μας πληροφορεί, για την εγκατάσταση του Κυρίου μας στην Καπερναούμ, που ήταν κοντά στη λίμνη, στα σύνορα Ζαβουλών και Νεφθαλείμ. Για να εκπληρωθεί με αυτό τον τρόπο, η προφητεία του Προφήτου Ησαΐα, ο οποίος είπε: «η χώρα του Ζαβουλών και η χώρα του Νεφθαλείμ, η οποία εκτείνεται κοντά στη θάλασσα, η γη πέρα από τον Ιορδάνη, η Γαλιλαία των Εθνών, ο λαός που κάθεται στο σκοτάδι, είδε μεγάλο φως, και σε εκείνους που κάθονται στη χώρα και στη σκιά του θανάτου, ανέτειλε για αυτούς φως».

Από τη στιγμή αυτή, ο Κύριος μας άρχισε να κηρύττει και να λέει: μετανοείτε διότι πλησίασε η βασιλεία των ουρανών. Με αυτά τα λόγια εκπληρώνεται και η προφητεία του Προφήτου Ησαΐα για το μεγάλο Φως. Δηλαδή την μεγάλη αποκάλυψη στους ανθρώπους κάθε εποχής, που ζουν στο σκοτάδι της αμαρτίας, την μεγάλη δωρεά της ελεύσεως του Χριστού, και του κηρύγματος της μετάνοιας.

Η δύναμη της μετάνοιας, γράφει ο άγιος Ιγνάτιος Μπριαντιανίνωφ, είναι θεμελιωμένη στη δύναμη του Θεού. Ο Ιατρός είναι πανίσχυρος και η ίαση που Εκείνος χαρίζει είναι παντοδύναμη. Την εποχή εκείνη που ο Κύριος κήρυττε, καλούσε σε θεραπεία όλους όσοι ήταν άρρωστοι από την αμαρτία και δεν θεωρούσε καμία αμαρτία ως αθεράπευτη. Και τώρα επίσης, συνεχίζει να καλεί όλους και υπόσχεται να χαρίζει πράγματι την άφεση για κάθε αμαρτία και την ίαση για κάθε αμαρτωλή συνήθεια.

Μοχθούν οι άνθρωποι και βιάζονται να πλουτίσουν σε γνώσεις, οι οποίες όμως, είναι μικρής μόνο σημασίας και κατάλληλες για κάποιο χρονικό διάστημα. Γνώσεις που συμβάλλουν στην ικανοποίηση αναγκών ανέσεων και ιδιοτροπιών της επίγειας ζωής. Περιφρονούμε τελείως τις αναγκαίες και ουσιαστικές γνώσεις και την εργασία, για τα οποία και μόνο μας έχει χαριστεί η επίγεια ζωή, δηλαδή την γνώση του Θεού και την συνδιαλλαγή μας με Αυτόν, μέσω του Αυτρωτού μας Ιησού Χριστού.

Η καθημερινότητα μας εξαπατά. Στα μάτια μας ο δρόμος της επίγειας ζωής μας, μοιάζει σαν ατελείωτο πεδίο που σφύζει από πραγματικότητα. Για όσους όμως τελείωσαν αυτόν τον δρόμο, μοιάζει σαν ένα συντομότατο ταξίδι που συνοδεύεται από όνειρα και μάλιστα χωρίς περιεχόμενο.

Είναι πραγματικά μεγάλη η τύφλωση μας και πίσω από αυτή την τύφλωση, αναδεικνύεται οφθαλμοφανώς η πτώση μας. Βλέπουμε για παράδειγμα, καθημερινά τον θάνατο των αδελφών μας. Γνωρίζουμε ότι ο θάνατος επίκειται, ίσως και πολύ σύντομα και για μας, διότι κανείς από τους ανθρώπους δεν έμεινε εδώ στη γη για πάντα. Βλέπουμε ότι πολλούς και πριν από τον θάνατο, αυτό που ονομάζουμε επίγεια ευτυχία τους προδίδει. Βλέπουμε

αυτήν την ευτυχία, να μεταβάλλεται συχνά σε δυστυχία, που μοιάζει με καθημερινή εμπειρία θανάτου. Αλλά, παρόλη αυτή την τόσο οφθαλμοφανή μαρτυρία της ίδιας μας της πείρας, εμείς κυνηγούμε τα πρόσκαιρα και μόνο αγαθά, σαν να ήταν μόνιμα και αιώνια. Δυστυχώς μόνο σε αυτά είναι στραμμένη η προσοχή μας. Ξεχασμένη και η μεγαλοπρεπής και συνάμα φοβερή αιωνιότητα.

Αγαπητοί μου, θα μας προδώσουν όλα τα φθαρτά αγαθά. Τους πλούσιους αυτού του κόσμου, που εμπιστεύτηκαν μόνο τον επίγειο πλούτο τους, θα τους προδώσει ο πλούτος αυτός. Τους ένδοξους αυτής της γης, θα τους προδώσει η δόξα τους, τους νέους θα τους προδώσει η νιότη τους και τους σοφούς του κόσμου αυτού, θα τους προδώσει η σοφία τους. Ένα μόνο αιώνιο και ουσιώδες αγαθό, μπορεί να αποκτήσει ο άνθρωπος κατά τη διέλευσή του από τη γη. Αυτό είναι η αληθινή γνώση του Θεού και η συμφιλίωση με τον Θεό την οποία χαρίζει ο Χριστός, διά της μετάνοιας.

Για να λάβει κανείς τα κορυφαία και υπέρτατα αυτά αγαθά, πρέπει να εγκαταλείψει την αμαρτωλή ζωή και να την μισήσει. Αυτή είναι η μετάνοια.

Μετάνοια, σημαίνει να ομολογήσουμε τις αμαρτίες μας και να μεταμεληθούμε γι' αυτές, σημαίνει ακόμη να πάψουμε να τις διαπράττουμε και ποτέ πλέον να μην επιστρέψουμε σε αυτές.

Στον άγιο Σιλουανό τον Αθωνίτη διαβάζουμε ότι: «τόσο αγάπησε ο Θεός τους ανθρώπους του, που τους αγίασε με το Άγιο Πνεύμα και τους έκανε όμοιους με τον εαυτό του. Ο κύριος είναι ελεήμων και το Άγιο Πνεύμα, μας δίνει την δυνατότητα να είμαστε και εμείς ελεήμονες. Ας ταπεινωθούμε αδελφοί, για να αποκτήσουμε και εμείς με τη μετάνοια, σπλαχνική καρδιά και τότε θα δούμε τη δόξα Του Κυρίου, την οποία γνωρίζει η ψυχή και ο νους με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Όποιος μετανοεί αληθινά, είναι έτοιμος να υπομείνει κάθε θλίψη, πείνα, γυμνότητα, κρύο και ζέστη, πόνο και φτώχεια, εξουθένωση και εξορία, αδικία και συκοφαντία. Γιατί η ψυχή του υψώνεται προς το Θεό και δεν μεριμνά για τα γήινα, προσεύχεται στον θεό με καθαρό νου. Όποιος όμως είναι προσκολλημένος σε περιουσίες και χρήματα, αυτός, ποτέ δεν μπορεί να έχει καθαρό νου για τον Θεό, επειδή στο βάθος της ψυχής του, φωλιάζει έμμονη η μέριμνα, για το τι θα κάνει με αυτά. Αν δεν μετανοήσει καθαρά και δεν λυπηθεί που αμάρτησε ενώπιον του Θεού, θα πεθάνει αιχμάλωτος στο πάθος, χωρίς να γνωρίσει τον Κύριο.

Ο Κύριος, δίνει σε όποιον μετανοεί, τον παράδεισο και την αιώνια Βασιλεία μαζί Του. Από το πολύ Έλεος Του δεν θυμάται τις αμαρτίες μας, όπως δεν θυμήθηκε τις αμαρτίες του ληστή στο Σταυρό».

Αυτό αγαπητοί μου, είναι το πιο παρήγορο και ελπιδοφόρο μήνυμα, για το ταλαιπωρημένο από την σύγχυση που επιφέρει η αμαρτία, άνθρωπο. Το μήνυμα της μετάνοιας.